

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Κρατικά Λογοτεχνικά Βραβεία 2010

9 Μαΐου 2011
Στέγη Γραμμάτων
και Τεχνών
ΙΔΡΥΜΑ ΩΝΑΣΗ

Χαιρετισμός του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, κ. Παύλου Γερουλάνου, στο Πρόγραμμα των Κρατικών Λογοτεχνικών Βραβείων 2010

Ό,τι δεν εξελίσσεται πεθαίνει.

Γι' αυτό και πέρυσι δεσμευθήκαμε να εκσυγχρονίσουμε τη νομοθεσία που διέπει τα Κρατικά Βραβεία Λογοτεχνίας, ώστε ο θεσμός να αναβαθμισθεί και να μπορέσει ν' ανταποκριθεί στις αυξημένες απαιτήσεις που όλοι μας -ο κόσμος του βιβλίου, το αναγνωστικό κοινό, η Πολιτεία- έχουμε απ' αυτόν.

Θέσαμε τρεις βασικούς στόχους γι' αυτή την «επανεκκίνηση» του θεσμού.

Πρώτον, μέσα από τη θέσπιση νέων βραβείων (πρωτοεμφανιζόμενου συγγραφέα, ενδογλωσσικής μετάφρασης, εφηβικού βιβλίου, θέματος), να αναδειχθούν και να ενισχυθούν νέες φωνές στον χώρο του ελληνικού βιβλίου. Δεύτερον, μέσα από την απλοποίηση διαδικασιών και την απαλλαγή από περιττούς φορμαλισμούς, ο θεσμός να γίνει πιο ευέλικτος και εξωστρεφής. Τρίτον, μέσα από την ενίσχυση των εγγυήσεων διαφάνειας στον τρόπο απονομής των βραβείων, να καταστεί δυνατή η πρόσβαση του πολίτη σε κάθε φάση του έργου των επιτροπών. Να είναι δηλαδή σαφή τα κριτήρια και το σκεπτικό κάθε βράβευσης, όπως αρμόζει σε ένα θεσμό που δεν θέλει μόνο να τιμήσει τους άριστους αλλά και να επιτελέσει ένα παιδαγωγικό ρόλο.

Το νέο νομικό πλαίσιο για τα Κρατικά Βραβεία, που θεσπίζει ο νόμος 3905/2010, είναι πλέον γεγονός. Είμαι βέβαιος ότι τα νέα μέλη των επιτροπών θα το εφαρμόσουν με το ίδιο αίσθημα ευθύνης και τον ίδιο ενθουσιασμό με εμάς που το σχεδιάσαμε.

Θέλω, κλείνοντας, να ευχαριστήσω κι από αυτή τη θέση τα μέλη των απερχόμενων επιτροπών για την επίπονη δουλειά τους και να συγχαρώ όλους τους φετινούς βραβευόμενους.

Παύλος Γερουλάνος
Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού

Μεγάλο Βραβείο Λογοτεχνίας

Κική Δημουλά

Γεννήθηκε στην Αθήνα τον Ιούνιο του 1931. Η μητέρα της οικοκυρά, ο πατέρας της υπάλληλος της Τράπεζας Ελλάδος. Τελείωσε το γυμνάσιο τον Ιούνιο του 1949 και τον Σεπτέμβριο της ίδιας χρονιάς διορίστηκε στην Τράπεζα της Ελλάδος, όπου εργάστηκε επί είκοσι πέντε χρόνια. Είχε δε την τύχη επί μία οκταετία, να είναι αποσπασμένη στο περιοδικό ΚΥΚΛΟΣ, το οποίο εξέδιδε η Τράπεζα της Ελλάδος, λογοτεχνικού και οικονομικού περιεχομένου, με προϊστάμενο τον υπεύθυνο του περιοδικού Νάσο Δετζώρτζη.

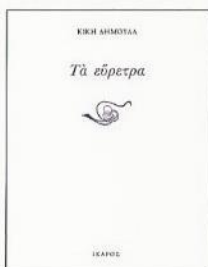
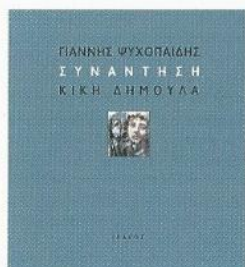
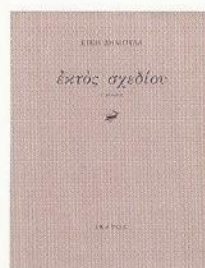
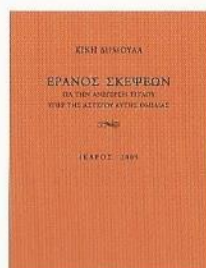
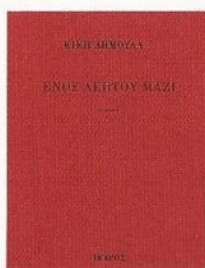
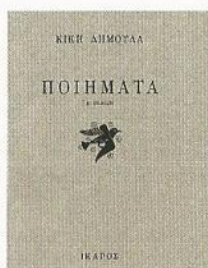
Το 1954 παντρεύτηκε τον ποιητή και πολιτικό μηχανικό Άθω Δημουλά, με τον οποίο έζησε επί τριάντα ένα χρόνια. Απέκτησε δύο παιδιά, που τελείωσαν το Πανεπιστήμιο, και τέσσερα εγγόνια, φοιτητές και μαθητές ακόμη.

Στα γράμματα πρωτοεμφανίστηκε το 1952. Έκτοτε εξέδωσε εννέα ποιητικές συλλογές. Το 2002 εξελέγη Ακαδημαϊκός. Έχει λάβει τις εξής διακρίσεις:

- Για τη συλλογή «Επί τα ίχνη», Εύφημη μνεία από την Ομάδα των Δώδεκα
- Για την συλλογή «Το λίγο του κόσμου», Β΄ Κρατικό Βραβείο Ποίησης.
- Για την συλλογή «Χαίρε ποτέ», Κρατικό βραβείο Ποίησης
- Για την συλλογή «Η Εφηβεία της λήθης», Βραβείο Κώστα και Ελένης Ουράνη από την Ακαδημία Αθηνών

Εργογραφία

- 1952 ΠΟΙΗΜΑΤΑ
1956 ΕΡΕΒΟΣ (1990 Εκδόσεις Στιγμή)
1958 ΕΡΗΜΗΝ (1990 Εκδόσεις Στιγμή)
1963 ΕΠΙ ΤΑ ΙΧΝΗ, Φέξης (1990 Στιγμή)
1971 ΤΟ ΛΙΓΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ (1983 Νεφέλη, 1990 Στιγμή)
1981 ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΣΩΜΑ ΜΟΥ, Κείμενα, 1989 Στιγμή)
1988 ΧΑΙΡΕ ΠΟΤΕ, Στιγμή
1994 Η ΕΦΗΒΕΙΑ ΤΗΣ ΛΗΘΗΣ, Στιγμή
1998 ΕΝΟΣ ΛΕΠΤΟΥ ΜΑΖΙ, Ίκαρος
1998 ΠΟΙΗΜΑΤΑ, συγκεντρωτική έκδοση, Ίκαρος
2001 ΗΧΟΣ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΕΩΝ, Ίκαρος
2003 Ο ΦΙΛΟΠΑΙΓΜΩΝ ΜΥΘΟΣ, Ίκαρος (ομιλία στην Ακαδημία Αθηνών)
2004 ΕΚΤΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ, Ίκαρος (πεζά κείμενα)
2005 ΧΛΟΗ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ, Ίκαρος
2007 ΜΕΤΑΦΕΡΘΗΚΑΜΕ ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΩΣ, Ίκαρος
2009 ΕΡΑΝΟΣ ΣΚΕΨΕΩΝ, Ίκαρος (ομιλία στην Αρχαιολογική εταιρεία)
2010 ΤΑ ΕΥΡΕΤΡΑ, Ίκαρος

Παντελής Μπουκάλας

Ο Παντελής Σπ. Μπουκάλας γεννήθηκε το 1957 στο Λεσίνι του Μεσολογγίου. Αποφοίτησε από την Οδοντιατρική Αθηνών. Από το 1990 επιμελείται την ανά Τρίτη σελίδα του βιβλίου στην εφημερίδα Καθημερινή, όπου επίσης δημοσιεύει καθ' εκάστην επιφυλλίδες κοινωνικού και πολιτικού σχολιασμού. Είναι διορθωτής και επιμελητής εκδόσεων.

Από το 1980 έχει δημοσιεύσει στις Εκδόσεις «Άγρα» τα βιβλία ποίησης *Αλγόρυθμος*, *Η εκδρομή της ευδοκίας*, *Ο μέσα πάνθηρας*, *Σήματα λυγρά*, *Ο μάντης*, *Οπότεν πλάτανος*, έναν τόμο δοκιμίων και βιβλιοκριτικών, υπό τον τίτλο *Ενδεχομένως: Στάσεις στην ελληνική και ξένη τέχνη του λόγου*, καθώς και δύο τόμους υπό τον τίτλο *Υποθέσεις*, με τις επιφυλλίδες του στην Καθημερινή (1995-2005).

Έχει μεταφράσει, για τον ίδιο εκδοτικό οίκο, τον ελληνιστικό *Επιτάφιο Αδώνιδος* του Βίωνος του Σμυρναίου, τα ποιήματα του τόμου *Επιτάφιος Λόγος: Αρχαία ελληνικά επιτύμβια επιγράμματα* και τα *Συμποτικά επιγράμματα* του 11ου βιβλίου της *Παλατινής Ανθολογίας*.

Το 2005 μετέφρασε τους *Αχαρνείς* του Αριστοφάνη για το Εθνικό Θέατρο και τον *Αγαμέμνονα* του Αισχύλου για το ΔΗΠΕΘΕ Αγρινίου, και το 2009 τις *Τρωάδες* του Ευριπίδη για το Θέατρο του Νέου Κόσμου.

Λίγα λόγια

Τα *Ρήματα* είναι το έβδομο βιβλίο ποιημάτων του Παντελή Μπουκάλα. Γράφει σχετικά ο Διονύσιος Καράλης (περιοδικό Εντευκτήριο, τεύχος 86, Ιούλιος-Σεπτέμβριος 2009):

«Τριμερές βιβλίο τα *Ρήματα*: "Ιστορίες", "Ερωτήματα" και "Μυθολογήματα" τιτλοφορούνται τα μέρη του, με είκοσι, είκοσι δύο και δεκατέσσερα ποιήματα αντιστοίχως. Προσθέτοντας το εισοδικό "Τέλος επισκέψεων" και το εξοδικό "Ανώνυμο", αριθμούμε πενήντα οκτώ εν όλω ποιήματα, αριθμός τυχαίος, βέβαια, αλλά σημαντικός. Τούτη πρέπει να είναι η εκτενέστερη ποιητική συλλογή του Μπουκάλα. Οι "Ιστορίες", όστρακα από ιδιωτικά και δημόσια παθήματα, οδηγούν, σαν από βαθιά πνευματική ανάγκη, στα "Ερωτήματα", όπου παρηχητικά κυριαρχεί η αγωνία για την ερωτική πλησμονή και την ερωτική πληρότητα του κόσμου· τα "Μυθολογήματα", τέλος, μαζεύουν δεκατέσσερις εξαιρετικούς δραματικούς μονολόγους όπου, χρησιμοποιώντας ισάριθμα αρχαία προσωπεία, ο Μπουκάλας ελευθερώνει όλο το θυμικό φάσμα της ποίησής του, χωρίς τις δεσμεύσεις και τις αναστολές που επιβάλλει η πρωτοπρόσωπη εκφορά. Εδώ ο αρχαϊόθεμος μύθος εκβάλλει αναγραμματιζόμενος στον θυμό και ο αρχαϊόμυθος λόγος στην καθομιλούμενη αγωνία, αβίαστα κι εδώ και με την ίδια γλωσσοπλαστική μαεστρία που μας υπενθυμίζει διαρκώς, στην προηγούμενη ενότητα, ότι ο έρωτας παραμένει ερώτημα ακόμα κι όταν βρίσκει απόκριση (ή ανταπόκριση).

»Όλη την ποίηση του Μπουκάλα τη διασχίζει, σαν ηλεκτρικό ρεύμα, μια αίσθηση υπαρξιακού κινδύνου· γι' αυτό και οι γλωσσικοί του ακροβατισμοί, ακόμα και οι πιο παιγνιώδεις, είναι συχνά ασκήσεις ψηλά επάνω από κάποιον υπαρξιακό κίνδυνο· είναι ακροβατισμοί χωρίς δίχτυ. Βλέπεις τις λέξεις και τα νοήματα πώς πιάνονται το ένα από το άλλο, σ' ένα παιχνίδι αέρινης αλληλεγγύης, συναρμογής και ακριβείας που ξέρει πολύ καλά να κρύβει τον μόχθο που το τελειοποίησε».

Βραβείο Διηγήματος

Παναγιώτης Κουσαθανάς

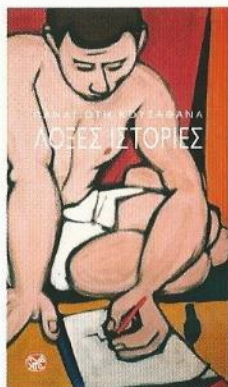
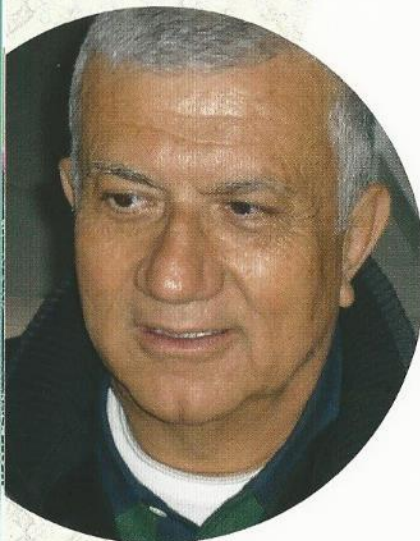
Ο Παναγιώτης Κουσαθανάς γεννήθηκε το 1945 στη Μύκονο, όπου και ζει. Είναι ποιητής, πεζογράφος και δοκιμιογράφος. Σπούδασε αγγλική και ελληνική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και εργάστηκε επί μία εικοσαετία ως καθηγητής στη Μέση Εκπαίδευση. Έχει εκδώσει εικοσι τέσσερα βιβλία με ποιήματα, διηγήματα, κείμενα για τον πολιτισμό και την ιστορία του γενέθλιου τόπου του και έχει μεταφράσει αγγλόφωνη ποίηση. Κείμενά του έχουν μεταφραστεί στα Αγγλικά και τα Γαλλικά. Το πρώτο βιβλίο του *Συρραφή ονείρων* (ποιήματα, 1980) έχει τιμηθεί με το Βραβείο Μαρίας Περ. Ράλλη, τα *Παραμιλητά Α'*, *Κείμενα* για τον πολιτισμό και την ιστορία της Μυκόνου (Ινδικτος 2002) με το Κρατικό Λογοτεχνικό Βραβείο Χρονικού-Μαρτυρίας, και οι *Λοξές ιστορίες που τελειώνουν με ερωτηματικό* (Ινδικτος 2009) με το Κρατικό Λογοτεχνικό Βραβείο Διηγήματος. Τελευταία του βιβλία: *Μυζήθρα Ζυμύθρα, Ένα αληθινό παραμύθι* (Κ.Δ.Ε.Π.Α. Μυκόνου & Εκδόσεις Στεφανίδη 2010), και *Τα ποιήματα και τέσσερις αναπλάσεις* (με μετάφραση στα Αγγλικά του ποιήματος *Ο Αντιχνούμενος* από τον David Connolly, Ινδικτος 2011).

Λίγα λόγια

Ο Χρόνος-Μόρος που ηγεμονεύει στους ανθρώπους, ο Έρως ως κινητήρια δύναμη των πάντων, τα ατελείωτα «πάθια κι οι καημοί του κόσμου», τα απαντημένα και τα αναπάντητα ερωτηματικά μας, τα όνειρα του ύπνου και του ξύπνου μας, η κάπιη εμπορευματοποίηση και ο ευτελισμός της «τρυπωμένης ψυχής» (genius loci) τόπων και τοπίων, καθώς και η συνακόλουθη οδύνη που μόνο το βάλαμο της μνήμης και της νοσταλγίας την καταπραύνει, είναι μερικά από τα θέματα του βιβλίου του Παναγιώτη Κουσαθανά.

«Μυθ-ιστορίες» αποκαλεί ο συγγραφέας τα είκοσι ένα διηγήματα, προφανώς για να ορίσει το υλικό από το οποίο είναι φτιαγμένα. Με μια σχεδόν γυμνή, αλλά προσεγγισμένη μέχρι και την τελευταία λεπτομέρειά της αφήγηση, η διεισδυτική και ελαφρώς ειρωνική ματιά του Παναγιώτη Κουσαθανά διαπερνά τα εξωτερικά συμβάντα και τις συμπεριφορές και εστιάζει στον «μέσα» άνθρωπο προσεγγίζοντας με κατανόηση, καλосύνη, αλλά και ανατρεπτική διάθεση τα «ατοπτήματά» του. Η λιτή γλώσσα, που κατά την προσφιλή έκφραση του συγγραφέα-κάλφα (homo faber) «ματσακονίζεται» για να απαλλαγεί από τις οξιδώσεις και να λάμψει, θέλγει με την αμεσότητα, τη διανυγή ευ-ηχία της, αλλά και τις απροσδόκητες διαφωνίες της. Κερδίζει τον αναγνώστη άλλοτε με τη σοβαρότητά της, άλλοτε «παιζογλαντίζοντας» (= αστεϊζόμενη και ερωτοτροπώντας) με τη νησιώτικη θυμοσοφία και τον κοινό λόγο. Το αποτέλεσμα είναι μια εντυπωσιακή νοηματική συμπύκνωση, που επιτείνεται χάρη στη χρήση αφομοιωμένων ιδιωματικών λέξεων από τον γενέθλιο τόπο, όχι με την πρόθεση να προστεθεί άρωμα εξωτισμού στο βιβλίο, αλλά για να αναδοθεί η ευωδία της λησμονημένης, πλην όμως αναγνωρίσιμης και πάντοτε ζωοποιού, Παράδοσης που αποκαθαίρει, μπολιάζει και ανανεώνει τις λησμονημένες από την αχρησία δυνάμεις του Λόγου. Επιπλέον, η μετρημένη χρήση των σημείων στίξης, ο ανορθόδοξος αποκλεισμός κάποιων από αυτά και η μακροπερίοδη σύνταξη στις «Λοξές ιστορίες» αντί να δυσκολεύουν τον αναγνώστη της βιαστικής εποχής μας, τον καλούν να σκύψει προσεκτικότερος στις σελίδες, τις αράδες και τις λέξεις, όπως θα έκανε για ένα ποίημα, και σύντομα τον πείθουν ότι η εκ βαθέων ευχή του μουσουργού Toru Takemitsu, που χρησιμοποιείται ως επιγραφή στις πρώτες σελίδες, ισχύει στο ακέραιο και για τον συγγραφέα: «Αυτό που θέλω να κάνω δεν είναι να κατευθύνω τους ήχους προς ένα στόχο. Θα προτιμούσα καλύτερα, εάν είναι δυνατόν, να τους λευτερώσω κι όχι να τους διαφεντέρω..., να τους μαζέψω τριγύρω μου κι ύστερα απαλά απαλά να τουςβάλω σε κίνηση».

Ο «γνήσια κοσμοπολίτης», όπως τον χαρακτήρισε η κριτική, συγγραφέας των *Λοξών ιστοριών* βάζει απαλά απαλά τις λέξεις του σε κίνηση, διότι τις αγγίζει «όπως ξεκουκίζουν οι ιερωμένοι το κομποσκοίνι της προσευχής οι λαϊκοί τις χάντρες στο κομπολόι και οι εραστές τους αποχαιρετισμούς στο σκοτάδι της νύχτας στα σκοτάδια της ψυχής όπου όλα φωτίζονται και σιγουρεύουν».

Βραβείο
Μυθιοστορή-
ματος

Βασιλική Ηλιοπούλου

Η Βασιλική Ηλιοπούλου σπούδασε κινηματογράφο.

Η πρώτη της ταινία «Μικρή περιγραφή της επιστροφής του» παίχτηκε στο φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης του 1972. Αμέσως μετά η προβολή της απαγορεύτηκε από την Επιτροπή Λογοκρισίας της Χούντας.

Η δεύτερη ταινία «Ο τραγικός θάνατος του παππού» πήρε το 1977 το πρώτο βραβείο ταινιών μικρού μήκους στο φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης και το 1978 το βραβείο Διεθνούς Ομοσπονδίας Κριτικών FIPRESCI στο διεθνές φεστιβάλ του Μανχάιμ.

Το «Πέρασμα» κέρδισε 8 κρατικά βραβεία το 1989, καθώς και το βραβείο σεναρίου στο φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης.

Το «Με μια κραυγή» πήρε το FIPRESCI στο διεθνές φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης το 1995, καθώς και το βραβείο σεναρίου.

Η Βασιλική Ηλιοπούλου έγραψε επίσης και σκηνοθέτησε για την τηλεόραση και επιμελήθηκε ραδιοφωνικές εκπομπές.

Λίγα λόγια

Καλοκαίρι 1956. Ο Θωμάς Αμοράτης ζει με την γυναίκα του, Ευανθία και τον ενδεκάχρονο γιο τους, Άρη, σ' ένα προάστιο της Αθήνας.

Ο Θωμάς έχει πάρει μέρος στην Εθνική Αντίσταση και τον Εμφύλιο, έχει φάκελο και ζει σ' ένα καθεστώς διαρκούς «επίβλεψης» από την χωροφυλακή. Αριστερός και ρομαντικός, αναγκάστηκε στην πορεία να συμβιβαστεί και να αποδεικνύει κάθε τόσο με διάφορους τρόπους την ανάνηψή του.

Πλάι του η Ευανθία, έχοντας χάσει από καιρό κάθε ερωτικό ενδιαφέρον για τον άντρα της, καταπνίγει την ερωτική της επιθυμία εν ονόματι της συνοχής της οικογένειας.

Τέλος ο Άρης, στην αρχή της εφηβείας, συμπληρώνει τα κενά που αφήνουν οι σιωπές των μεγάλων και μυείται στα μυστήρια του έρωτα.

Την φαινομενική ηρεμία της οικογενειακής ζωής ταράσσει ένα φάντασμα, ένας άνθρωπος από το παρελθόν. Θα ανατρέψει τα πάντα, ή το πέρασμά του δεν θα αφήσει παρά μόνο τους ήσυχους κύκλους που αφήνει για λίγο ένα βότσαλο που πέφτει στο νερό;

Βασιλική Ηλιοπούλου

μ. Ηλιοπούλου

Σμιθ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Βραβείο Χρονικού- Μαρτυρίας

Γιώργος Βένς

Ο Γιώργος Βένς γεννήθηκε στην Αθήνα το 1955. Ποιήματά του έχουν μεταφραστεί σε επτά ευρωπαϊκές γλώσσες και στα κινέζικα. Από το 1976 ασχολείται με την κριτική της λογοτεχνίας.

Μέλος της Εταιρίας Συγγραφέων. Υπηρετεί στο Διπλωματικό κλάδο του Υπουργείου Εξωτερικών. Διετέλεσε Πρόξενος στη Νέα Υόρκη, Γενικός Πρόξενος στο Ντόρτμουντ, στη Μελβούρνη, στο Χονγκ Κονγκ και στο Μακάο, σύμβουλος Πρεσβείας στο Πεκίνο και στη Σεούλ, επιτετραμμένος στο Καμερούν, με παράλληλη διαπίστευση στο Τσαντί, στο Σάο Τομέ-Πρίνσιπε, στην Γκαμπόν, στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία και στη Γουινέα του Ισημερινού. Διετέλεσε πρέσβης στο Σουδάν, με παράλληλη διαπίστευση στη Σομαλία. Αμέσως μετά τοποθετήθηκε πρέσβης στην Ινδονησία.

Έχει τιμηθεί με το Κρατικό Βραβείο Μαρτυρίας το 2000 και με το Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας Χρονικού - Μαρτυρίας το 2010. Η ποιητική του συλλογή *Λεπτομέρειες κόσμων* (εκδ. Ύψιλον) απέσπασε το Βραβείο Λάμπρος Πορφύρας της Ακαδημίας Αθηνών το 2008.

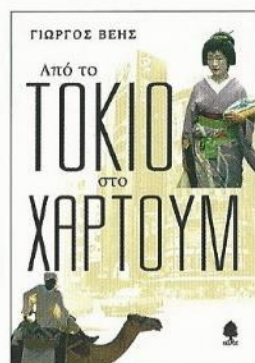
Έργα του: *Ασία, Ασία* (1999), *Στην απαγορευμένη πόλη* (2004), *Με τις Μογγόλες* (2005), *Ερωτες τοπίων - Κίνα, Ινδονησία, Ιαπωνία, Ταϊλάνδη* (2007), *Από το Τόκιο στο Χαρτούμ* (2009), *Μανχάταν Μπανγκόκ - Μεταβάσεις, μαρτυρίες* (2011).

Λίγα λόγια

Μετά τους *Ερωτες τοπίων*, το ταξίδι συνεχίζεται για τον συγγραφέα, ο οποίος βρέθηκε διαδοχικά και στις πέντε Ηπείρους για να υπηρετήσει σε διάφορα πόστα ως διπλωμάτης καριέρας. Μια ταξιδιωτική περιήγηση που, χάρη στις σύγχρονες επικοινωνιακές οδούς, συνδέει δύο τελείως διαφορετικούς γεωγραφικούς πόλους: Ιαπωνία-Σαχάρα.

Από το πολύτροπο, χαοτικό Τόκιο, στην «Πόλη των ανθρώπων που αγαπούν τα φιστίκια», στην Γιαουντέ, την πρωτεύουσα του Καμερούν. Κι από κει, σε μια άλλη υποσαχарική πόλη, το εντυπωσιακό Χαρτούμ, το κέντρο της μεγαλύτερης αφρικανικής χώρας, του Σουδάν. Η Ιαπωνία, το Καμερούν και το Σουδάν αποκτούν διαδοχικά μιαν άλλη αίγλη, μιαν άλλη υπόσταση, μια σχεδόν οικουμενική ζωή.

Ημερολογιακές καταγραφές και εντυπώσεις, μαρτυρίες και περιγραφές, ένα παλίμψηστο εικόνων και εμπειριών, με μεταμορφώσεις, ανατροπές, εκπλήξεις και συμπτώσεις η αλήθεια και το αίνιγμα κάθε ταξιδιού.

Βραβείο Δοκιμίου- Κριτικής

Άγγελος Χανιώτης

Ο Άγγελος Χανιώτης είναι ένας από τους πλέον διακεκριμένους ιστορικούς της ελληνορωμαϊκής αρχαιότητας και των ελληνιστικών χρόνων. Έχει εκλεγεί πρόσφατα Καθηγητής Αρχαίας Ιστορίας στο Institute for Advanced Study στο Princeton. Σπούδασε αρχαία ιστορία, αρχαιολογία και κλασική φιλολογία στα Πανεπιστήμια Αθηνών και Χαϊδελβέργης. Έχει διδάξει αρχαία ιστορία στο Πανεπιστήμιο της Χαϊδελβέργης (του οποίου διετέλεσε αντιπρύτανης), στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης, στην École Pratique des Hautes Études, και στο All Souls College της Οξφόρδης στον τομέα των αρχαιογνωστικών επιστημών. Οι έρευνές του σχετίζονται με την κοινωνία, τη θρησκεία και την ιστορία των ιδεών στην αρχαία Ελλάδα, κυρίως στην ελληνιστική εποχή. Έχει δημοσιεύσει περισσότερες από 150 μελέτες σε διεθνή περιοδικά και πρακτικά συνεδρίων και έχει εκδώσει πολλούς συλλογικούς τόμους. Τα σημαντικότερα βιβλία του είναι τα «Ιστοριογραφία και ιστορικοί στις αρχαίες ελληνικές επιγραφές» (Στουτγάρδη 1988), «Οι συμβάσεις μεταξύ κρητικών πόλεων στην ελληνιστική εποχή» (Στουτγάρδη 1996), «Αρχαία Κρήτη» (Μόναχο 2004), «Ελληνιστικοί πόλεμοι: Πολιτιστική και κοινωνική ιστορία» (Οξφόρδη 2005). Έχει τιμηθεί με το Βραβείο Νίκου Σβορώνου (1991), με το Βραβείο Διδασκαλίας του Παν/μίου της Νέας Υόρκης (1997), με το Κρατικό Βραβείο Έρευνας Βάδης-Βυρτεμβέργης (2001), κ.ά.

Στις Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης διευθύνει την εκδοτική σειρά με τίτλο «Νέες προσεγγίσεις στον αρχαίο κόσμο», η οποία είναι αφιερωμένη στη μνήμη του εφόρου της Βικελαίας Δημοτικής Βιβλιοθήκης Ηρακλείου, Νίκου Γιανναδάκη (1955-1998), και ο βασικός της σκοπός είναι να φωτιστούν άγνωστες μέχρι τώρα όψεις του αρχαίου ελληνικού κόσμου και να απαντηθούν –ή τουλάχιστον να τεθούν– ερωτήματα όπως: Ποια θέση έχει η έρευνα της αρχαιότητας στον σημερινό κόσμο; Πώς ανανεώνεται το θεματολόγιο των αρχαιογνωστικών επιστημών; Από πού δέχονται επιδράσεις οι μέθοδοί τους; Είναι σκόπιμος και εφικτός ο διάλογος των επιστημών της αρχαιότητας με άλλες επιστήμες του ανθρώπου και με τις θετικές επιστήμες; Πώς αλλάζει ο τρόπος με τον οποίο προσεγγίζουμε και κατανοούμε την αρχαιότητα; Στην εκδοτική αυτή σειρά ανήκει και το βιβλίο «Θεατρικότητα και δημόσιος βίος στον ελληνιστικό κόσμο».

Λίγα λόγια

Ως θεατρικότητα, στο βιβλίο αυτό, ορίζεται η προσπάθεια ατόμων να δημιουργήσουν μια εικόνα για τον εαυτό τους, η οποία τουλάχιστον εν μέρει ξεγελά. Ξεγελά είτε επειδή αντιβαίνει ριζικά προς την πραγματικότητα είτε επειδή διογκώνει, διορθώνει ή παραποιεί την πραγματικότητα. Στόχος αυτής της προσπάθειας είναι η άσκηση ελέγχου πάνω στα αισθήματα και τη σκέψη άλλων. Στοιχεία θεατρικότητας υπάρχουν στο δημόσιο βίο κάθε κοινωνίας – είναι ιδιαίτερα εμφανή και σήμερα. Στην ελληνιστική εποχή, όμως, παρατηρείται αύξηση στοιχείων θεατρικής συμπεριφοράς κάτω από την επίδραση του θεάτρου, της ηθοποιίας, της σκηνοθεσίας και της δραματολογίας η κοινωνία μετατρέπεται σε κοινωνία θεατών. Στο βιβλίο μελετάται η χρήση θεάτρων για διάφορες εκδηλώσεις του δημόσιου βίου, η επίδραση του θεατρικού χώρου στην πολιτική ρητορεία, στην εδραίωση της μοναρχικής εξουσίας και στη λατρεία, καθώς και η σύγχρονη αντίληψη ότι η πολιτική είναι ένα είδος δράματος. Η πρόσληψη του δημόσιου βίου ως σκηνοθετημένης παράστασης και του δημόσιου προσώπου ως ηθοποιού, ιδιαίτερα εμφανής στην ελληνιστική εποχή, έχει ενδιαφέρουσες αναλογίες προς τη σημερινή επίδραση της τηλεόρασης και του θεάματος στην πολιτική.

Βραβείο Μετάφρασης

έργον *févns*
δογιοτεχνίας στην
ελληνική γλώσσα

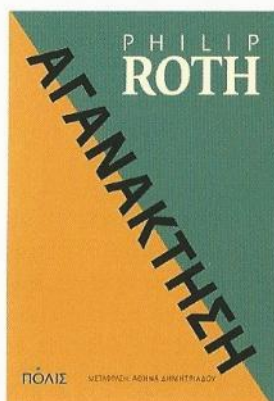

Αθηνά Δημητριάδου

Η Αθηνά Δημητριάδου είναι πτυχιούχος του Βυζαντινού - Νεοελληνικού τμήματος του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ως φιλόλογος στη Μέση Εκπαίδευση έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στη δημιουργία σχολικών δανειστικών βιβλιοθηκών και στην οργάνωση θεατρικών παραστάσεων. Δίδαξε επίσης επί τριετία αγγλική λογοτεχνία και μετάφραση στο ΕΚΕΜΕΛ. Με τη μετάφραση ασχολείται από το 1980. Έχει μεταφράσει Κουτσό, Μπέκετ, Μέλβιλ, Ροθ, Απντάικ, Μόρισον, Ντανιελέφσκι, και τη βιογραφία του Τζέιμς Τζόυς από τον Ρ. Έλμαν. Μεταφράσεις της μονόπρακτων του Σ. Μπέκετ έχουν ανέβει στο θέατρο Άττις. Το 2007 βραβεύτηκε από το Ευρωπαϊκό Κέντρο Μετάφρασης Λογοτεχνίας για τη μετάφραση του έργου του Τζ. Μ. Κουτσό, *Βίος και πολιτεία του Μάικλ Κ.*

Λίγα λόγια

Στην Αμερική του 1951, ενόσω μαίνεται ο πόλεμος στην Κορέα, ο Μάρκουσ Μέσνερ, γιος χασάπη από το Νιούαρκ, νέος «φανατικός για γράμματα», αποφασίζει να συνεχίσει τις πανεπιστημιακές του σπουδές όσο πιο μακριά μπορεί από τη γενέτειρά του, για να ξεφύγει από την ασφυκτική επιτήρηση του πατέρα του, που δεν είναι πια σε θέση να ελέγξει τους φόβους του για τους κινδύνους που απειλούν το μοναχοπαίδι του. Δευτεροετής φοιτητής σε ένα πανεπιστήμιο των Μεσοδυτικών Πολιτειών ο Μάρκουσ θα αναζητήσει τον δρόμο του μέσα στο πλαίσιο που ορίζουν τα ήθη και οι περιορισμοί ενός διαφορετικού αμερικανικού κόσμου. Όμως ο δυσανάλογος αγώνας να υπηρετήσει τους στόχους και τις προσδοκίες μιας μικροαστικής οικογένειας και ενός συντηρητικού πανεπιστημίου ενώ ταυτόχρονα θα κάνει ο ίδιος τη δική του υπέρβαση, συντρίβουν τον νέο άνθρωπο προδιαγράφοντας το τραγικό του τέλος.

Βραβείο Μετάφρασης

έργον ελληνικής
δογιοτεχνίας σε
ξένη γλώσσα

Ζντράβκα Μιχάηλοβα / Zdravka Michailova

Γεννήθηκε στη Σόφια, Βουλγαρίας. Σπούδασε δημοσιογραφία και ΜΜΕ στο Πανεπιστήμιο της Σόφιας και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Έχει εργαστεί ως δημοσιογράφος, εξακολουθεί να αρθρογραφεί για θέματα, κυρίως πολιτιστικού, ενδιαφέροντος. Από το 1994 εργάζεται στο υπουργείο Εξωτερικών της Βουλγαρίας, τμήμα «Ελλάδα και Κύπρος». Έχει τρεις θητείες στη βουλγαρική πρεσβεία στην Αθήνα (1995-1998), (2002-2005) και (2009-....). Έχει μεταφράσει από τα ελληνικά στα βουλγαρικά τριάντα πέντε βιβλία πεζογραφίας, ποίησης, διηγημάτων, δοκιμιακού και θεατρικού λόγου, καθώς και μερικά από τα βουλγαρικά στα ελληνικά. Έχει συνεργαστεί με το ΥΠΠΟ, το ΕΚΕΒΙ, το ΕΚΕΜΕΛ, το ΔΚΑΜ Ρόδου και με άλλους πολιτιστικούς οργανισμούς, με ελληνικά και βουλγαρικά λογοτεχνικά περιοδικά, έχει επιμεληθεί ραδιοφωνικές εκπομπές πολιτιστικού περιεχομένου. Έχει συμμετάσχει σε διεθνή συνέδρια με θέμα την ελληνική λογοτεχνία, γλώσσα και πολιτισμό. Είναι μέλος της Εταιρείας Βουλγάρων Λογοτεχνών, αντεπιστέλλον μέλος της Εταιρείας Λογοτεχνών, μέλος της Ένωσης Βουλγάρων Δημοσιογράφων, της Εταιρείας Νεοελληνιστών της Βουλγαρίας «Κ. Παλαμάς» και του Συλλόγου Βουλγάρων Μεταφραστών.

Λίγα λόγια

Η έκδοση στα βουλγαρικά με τίτλο «Γραφή του παντόπτη» (εκδ. Stigmati, 2009), πραγματοποιήθηκε με την υποστήριξη του ΕΚΕΒΙ με αφορμή τα εκατό χρόνια από τη γέννηση του Γ. Ρίτσου. Ανθολογούνται ποιήματα από διάφορες ποιητικές του συλλογές και από τους φιλοσοφικούς μονολόγους της «Τέταρτης διάστασης». Ο τίτλος επιλέχθηκε σε αντίστιξη με τον τίτλο της ποιητικής συλλογής «Γραφή τυφλού», παραλλάσσοντας και αντιστρέφοντάς τον, παραπέμποντας στην παρατηρητικότητα, την οξύνοια και την ευαισθησία με τις οποίες προσπλώνεται ο «πολιούχος άγιος των φτωχών και κατατρεγμένων» στην ολότητα του κόσμου, στα απλά, αλλά και επιούσια σαν το ψωμί, πράγματα της ζωής. Η έκδοση επιχειρεί να παρουσιάσει το λιγότερο γνωστό στη Βουλγαρία έργο του Γ. Ρίτσου της μοντέρνας ποιητικής γραφής του. Λόγω των ιδεολογικών του καταβολών, για ευνόητους λόγους, πριν από το 1989 από το έργο του πολυγραφώτατου αυτού και πολυμεταφρασμένου στα βουλγαρικά δημιουργού προβλήθηκε κυρίως η στρατευμένη, προλεταριακή και μαχητική του ποίηση με κοινωνικές διαστάσεις. Τα φιλοσοφικά και ποιητικά «στιγμιότυπα» της παρούσας έκδοσης φωτίζουν κυρίως νέες μορφές γραφής, οι οποίες συμπληρώνουν τα κένα στην εξοικείωση με το πολυεπίπεδο έργο και τον απροσποίητο λόγο του μονεμβασιώτη ποιητή. Λέξεις φθαρμένες από την καθημερινή τους χρήση και απαστράπτουσες από την προίκισή τους με νέο ποιητικό νόημα που μιλούν για πράγματα ταπεινά, οικεία και απλά. Το βιβλίο προλογίζεται από τη μεταφράστρια, τοποθετώντας τον ποιητή στην περιρρέουσα ατμόσφαιρα της εποχής του – ο 20ος αιώνας με τις αλήθειες και τις πλάνες του – αναδεικνύοντας τη σημασία του έργου του για την ελληνική και παγκόσμια λογοτεχνία.

Το εξώφυλλο του βιβλίου κοσμεύεται από μία ζωγραφιστή πέτρα του Ρίτσου (ευγενική χορηγία του μουσείου Μπενάκη από τη δωρεά της κόρης του, κ. Έρως Ρίτσου), όπου το χέρι του δημιουργού ακολουθεί τις φλέβες του φυσικού υλικού, ανασύροντας από αυτό μία ανδρική μορφή που θυμίζει μυθολογικό πρόσωπο αρχαίας αγγειογραφίας. Οφείλουμε ευχαριστίες για την άδεια χρησιμοποίησης της εικαστικής δημιουργίας αυτής.

Βραβείο Παιδικού Λογοτεχνικού Βιβλίου

Εξ ημισείας στον:

Μάνο Κοντολέων

Ο Μάνος Κοντολέων γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε Φυσική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Γράφει μυθιστορήματα, διηγήματα, θέατρο, μικρές ιστορίες και παραμύθια. Παράλληλα ασχολείται με την κριτική της λογοτεχνίας. Συνεργάτης περιοδικών, εφημερίδων καθώς και του ραδιοφώνου και της τηλεόρασης. Από το 1990 έως το 2010 υπήρξε σύμβουλος των Εκδόσεων Πατάκη.

Κάποια έργα του έχουν διασκευαστεί και παρουσιαστεί στο θέατρο και στην τηλεόραση, ενώ κάποια άλλα έχουν μεταφραστεί και κυκλοφορούν στη Γαλλία, στη Γερμανία και στην Ταϊλάνδη.

Βιβλία του έχουν κερδίσει πολλές διακρίσεις από τον Κύκλο του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου, την Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών, την Διεθνή Οργάνωση Βιβλίων για τη Νεότητα (IBBY), ενώ ακόμα έχει τιμηθεί δύο φορές με το Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας για το μυθιστόρημά του «Μάσκα στο φεγγάρι» και τη συλλογή παραμυθιών «Πολύτιμα Δώρα». Υπήρξε υποψήφιος για τα Διεθνή Βραβεία Άντερσεν και Άστριντ Λίντγκρεν.

Είναι αντιπρόεδρος του ελληνικού τμήματος της Unicef, μέλος της Εταιρείας Συγγραφέων, ενώ κατά διαστήματα υπήρξε Πρόεδρος της Επιτροπής Κρατικών Βραβείων Κύπρου και μέλος των επιτροπών Ελληνικών Κρατικών Βραβείων και του Περιοδικού Διαβάζω.

Λίγα λόγια

Τα Πολύτιμα Δώρα είναι ένα εικονογραφημένο βιβλίο που περιλαμβάνει τρία έντεχνα παραμύθια, τρεις πολύτιμες ιστορίες. Τόσο εξαιτίας της φόρμας του –ανήκει στην ευρύτατη κατηγορία των εικονογραφημένων βιβλίων– όσο και με βάση ειδολογικά κριτήρια –είναι μια συλλογή παραμυθιών– ανήκει στα βιβλία για παιδιά. Όμως, όποιος ενήλικος διαβάσει έστω και ένα μικρό απόσπασμα από τα Πολύτιμα Δώρα ευθύς εξ αρχής νιώθει να παρασύρεται σε ένα συναρπαστικό αναγνωστικό ταξίδι, καταλαβαίνει ότι κρατά στα χέρια του ένα βιβλίο που θέλει να διαβάσει, ένα βιβλίο που απευθύνεται (και) σε αυτόν.

Αυτό συμβαίνει γιατί το βιβλίο, τελικά, ανήκει στη 'ιδιότυπη' κατηγορία των cross-over, εκείνων, δηλαδή, των βιβλίων που το βασικό τους στοιχείο είναι το δι-πλικιακό. Τα βιβλία αυτά καταφέρνουν δηλαδή την ίδια στιγμή που απευθύνονται στον ανήλικο, να μιλούν και στον ενήλικο αναγνώστη.

Διαχρονικές και πολύτιμες αξίες (ειρήνη, δημιουργία, αγάπη) εκπροσωπούνται με Πολύτιμες Πέτρες (Διαμάντια, Μαργαριτάρια, Σμαράγδια) και μετουσιώνονται, τελικά, σε τρεις ιστορίες μαγικού ρεαλισμού.

Παράλληλα, οι ιστορίες μπορεί να θεωρηθούν και ως μια ιδιόμορφη βιογραφία του ίδιου του συγγραφέα «Οι γονείς μου φέρανε Διαμάντια από τη Σμύρνη και μου τα χάρισαν. Εγώ μεγάλωσα στην Αθήνα μαζεύοντας στις ξεχασμένες γειτονιές της Μαργαριτάρια. Κι έπειτα γνώρισα αυτούς που θ' αγαπούσα για όλη μου τη ζωή, και τους χαρίζω με τη σειρά μου Σμαράγδια» –είναι η αφιέρωση στην τελευταία σελίδα του βιβλίου.

Βραβείο Παιδικού Λογοτεχνικού Βιβλίου

Εξ ημισείας στον:

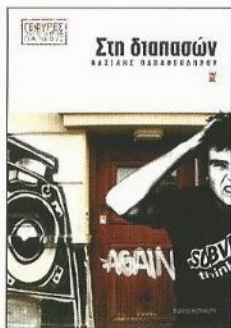
Βασίλη Παπαθεοδώρου

Ο Βασίλης Παπαθεοδώρου γεννήθηκε το 1967 στην Αθήνα. Τελείωσε τη Γερμανική Σχολή Αθηνών και σπούδασε μεταλλουργός και χημικός μηχανικός στο ΕΜΠ, ενώ έκανε μεταπτυχιακά στη Διοίκηση Επιχειρήσεων. Έχει κυκλοφορήσει έως τώρα εννέα νεανικά και εφηβικά μυθιστορήματα, πέντε από τα οποία (*Το μίνιμα, Οι Εννέα Καίσαρες, Χνότα στο τζάμι, Στη διαπασών, Το μεγάλο ταξίδι της κινέζικης πάπιας*) διδάσκονται στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου, στο Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης, σε μετεκπαιδευόμενους δασκάλους. Έχει τιμηθεί δύο φορές με το Κρατικό Βραβείο Παιδικής Λογοτεχνίας (2008, 2010) και δύο φορές με το Βραβείο του περιοδικού ΔΙΑΒΑΖΩ (2008, 2010) για τα βιβλία του *Χνότα στο τζάμι* και *Στη διαπασών*. Επίσης έχει αποσπάσει άλλα έξι λογοτεχνικά βραβεία για διάφορα έργα του από τον Κύκλο Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου, τη Γυναικεία Λογοτεχνική Συντροφιά και τον Κυπριακό Σύνδεσμο Παιδικού-Νεανικού Βιβλίου.

Λίγα λόγια

Ο Θανάσης αγαπά το μίσος. Επίσης τρελαίνεται για τη μουσική αλλά εκνευρίζεται με τους καθηγητές του, τους ξένους και τ' αδέρφια του. Δέρνει τους συμμαθητές του, μαλώνει με τον πατριό του, εγκαταλείπει το σπίτι του, μπλέκεται σε ρατσιστικές οργανώσεις. Προτιμά τη βία, και ό,τι κάνει το βρίσκει σωστό. Βγάζει γλώσσα στη ζωή και τη μουντζώνει. Τι θα γίνει όμως όταν και η ζωή θα αποφασίσει να του βγάλει τη γλώσσα; Όταν ο ίδιος καταλάβει ότι εκείνο που μισεί περισσότερο είναι το είδωλό του στον καθρέφτη;

Το *Στη Διαπασών* είναι ένα νεανικό μυθιστόρημα, μελωδικό όσο και η μουσική, σκληρό όσο και η εφηβεία. Μιλά γι' αυτούς που αισθάνονται νικητές, ενώ οι άλλοι τους θεωρούν χαμένους, ή γι' αυτούς που βλέπουν τον εαυτό τους σαν λούζερ, αλλά θέλουν να γίνουν νικητές. Αφορά τελικά και όλους εκείνους που κάποια στιγμή καταλαβαίνουν ότι το ίδιο πράγμα που τους «αρρωσταίνει» είναι συγχρόνως και η ίδια τους η γιατρεία. Κυρίως, όμως, είναι ένα βιβλίο για τους νέους που δεν ακούονται μόνο στο να φαντάζονται τη ζωή τους μέσα από τα τραγούδια που ακούν, αλλά πατάνε το stop, βγάζουν τα ακουστικά και αποφασίζουν να τη ζήσουν.

Βραβείο Εικονογράφησης Παιδικού Βιβλίου

Φωτεινή Στεφανίδη

Η Φωτεινή Στεφανίδη γεννήθηκε στην Αθήνα το 1962. Το 1986 ολοκλήρωσε σπουδές ζωγραφικής και νωπογραφίας στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας με δασκάλους τους Γιάννη Μόραλη, Δημήτρη Μυταρά και Κωνσταντίνο Ξυνόπουλο. Παράλληλα ασχολήθηκε με την χαρακτηριστική και τον σχεδιασμό βιβλίου καθώς και με επιμέλειες εκδόσεων στο σύνολό τους.

Από το 1988 έχει πραγματοποιήσει δώδεκα ατομικές εκθέσεις ζωγραφικής, χαρακτηριστικής και εικονογράφησης στην Ελλάδα και Γερμανία και έχει πάρει μέρος σε πολλές ομαδικές και διεθνείς εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Από τις συμμετοχές της στις διεθνείς διοργανώσεις εικονογράφησης και ex-libris, ξεχωρίζουν αυτές της Μπολόνια, της Τεχεράνης, της Μπρατισλάβα, του Τόκιο, του Βελιγραδίου, του Παρισιού, της Φρανκφούρτης, του Σεντ Νίκλαας, του Κινγκντάο, του Πεκίνου.

Μέχρι σήμερα έχουν εκδοθεί στην Ελλάδα και το εξωτερικό περισσότερα από εξήντα βιβλία για παιδιά και ενήλικες με εικονογραφήσεις της πάνω σε ελληνικά παραδοσιακά παραμύθια καθώς και σε κείμενα σύγχρονων συγγραφέων όπως ο Χρήστος Μπουλώτης, η Άλκη Ζέη, η Φωτεινή Φραγκούλη, ο Παναγιώτης Κουσαθανάς, η Ζωή Βαλάση. Έχει ερμηνεύσει εικαστικά ποιήματα της Σαπφώς, της Κασσιανής και του Λόρκα και λογοτεχνία του Παπαδιαμάντη και του Άνινου. Το 2010 εικονογράφησε την τετράτομη μυθολογία με τις αφηγήσεις του τραγουδοποιού μας Διονύση Σαββόπουλου. Οχτώ από τα βιβλία που έχει εικονογραφήσει είναι συλλεκτικές, χειροποίητες εκδόσεις ενώ σε εφτά έχει γράψει και τα κείμενα.

Έχει αποσπάσει δεκαεννιά ελληνικές και διεθνείς διακρίσεις στο χώρο της εικονογράφησης και του ex-libris. Σαν σημαντικότερες αναφέρονται τα Κρατικά βραβεία από το ΥΠΠΟ του 2003, 2007 και 2010, τα βραβεία του ελληνικού τμήματος της IBBY του 1995, 2005 και 2011, τα βραβεία εικονογραφημένου βιβλίου του περιοδικού Διαβάζω του 2007, 2009 και 2010, η Golden Pen και η Plaque της Διεθνούς Μπιενάλε Βελιγραδίου, η BIB Plaque Μπρατισλάβας, και οι εκπροσωπήσεις της χώρας μας στους διεθνείς διαγωνισμούς H. C. Andersen 2004, A. Lindgren 2008, και BNF (Εθνικής Βιβλιοθήκης Γαλλίας) 2009.

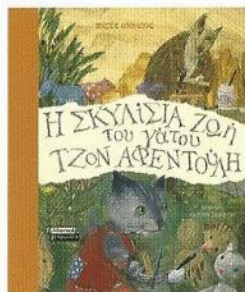
Λίγα λόγια

Τολμηρός, με ατελείωτη όρεξη να γνωρίσει τον κόσμο αφηρώντας τους κινδύνους που ελλοχεύουν, πόσο μάλλον για ένα γάτο, ο Τζον Αφεντούλης ταξίδευε παντού. Έφτασε μέχρι την Αμερική, λαθρεπιβάτης στα αμπάρια ενός πλοίου. Έγινε μεγιστάνας, έκανε περιουσία τεράστια και την έχασε μέσα σε μία νύχτα. Και λαθρεπιβάτης ξανά, με ένα μπογαλάκι με όλα του τα υπάρχοντα, γύρισε πίσω στην πατρίδα του, που τόσο είχε νοσταλγήσει.

Όλα όμως στην παλιά του γειτονιά είχαν αλλάξει. Φτωχός και ξεπαγιασμένος βλέπει στην αυλή κάποιου χαλάσματος ένα ξύλινο σκυλόσπιτο. Μπήκε μέσα με δισταγμό. Ήταν άδειο και έμοιαζε εγκαταλελειμμένο. Μια βαριά σκιά και μια ζεστή ανάσα τον τίναξαν από τον ύπνο.

“Με λένε Ουίσκι. Μην με φοβάσαι, δύσκολο πράγμα η παγωνιά, αλλά η μοναξιά ακόμη δυσκολότερη”, ήταν οι πρώτες κουβέντες του λυκόσκυλου στον Τζον Αφεντούλη, που σήμαναν ταυτόχρονα και την αρχή μιας δυνατής και ασυνήθιστης φιλίας.

Όλοι στη γειτονιά τους κοίταζαν με μισό μάτι, άλλοι τους χλεύαζαν ανοιχτά κι άλλοι τους κακολογούσαν πίσω από την πλάτη τους. “Μα πού ακούστηκε φιλία γάτου με σκύλο; Πάει, χάλασε ο κόσμος”, έλεγαν όλοι. Όμως οι δύο φίλοι δεν το έβαλαν κάτω. Με τα παιχνιδιάρικα κατορθώματά τους άρχισαν να σκορπίζουν τη χαρά στη γειτονιά, μέχρι που έμαθαν σε μικρούς και μεγάλους να κελαιδούν, ενώ οι ίδιοι ταξίδευαν συχνά σε φανταστικούς πλανήτες μ’ ένα χάρτινο καράβι από εφημερίδες.

Βραβείο Λογοτεχνικού Περιοδικού

Εξ ημισείας στα περιοδικά:

«Το Δέντρο»

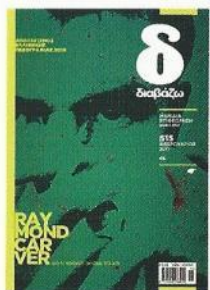
Το λογοτεχνικό περιοδικό ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ κυκλοφορεί ανελλιπώς από το 1978 με εκδότη τον Κώστα Μαυρουδή και συνεργάτες (από το 1982) τους Τάσο Γουδέλη και Φλώρα Βασιλειάδου. Επί μια εικοσαετία εκδιδόταν κάθε δίμηνο, ενώ τα τελευταία χρόνια κυκλοφορεί ανά τρίμηνο σε διπλά τεύχη, με θεματικά αφιερώματα και «πορτρέτα» συγγραφέων.

Στην ύλη του περιλαμβάνει πεζογραφία, ποίηση και δοκίμιο από την ελληνική και ξένη λογοτεχνία καθώς και σχόλια και ειδήσεις από την πνευματική ζωή. Κατά την πρώτη πενταετία της κυκλοφορίας του, εκδόθηκαν παράλληλα ολιγάριθμα τεύχη του ΜΙΚΡΟΥ ΔΕΝΤΡΟΥ με μικρά αφιερώματα σε Έλληνες και ξένους συγγραφείς, ενώ μέχρι τη δεκαετία του '90 κυκλοφόρησαν επίσης ολιγάριθμα βιβλία (ποιητικά και πεζά) από τις εκδόσεις ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ.

Το περιοδικό, εκτός από τη «φιλοτέχνηση πορτρέτων» σημαντικών παικτών της νεοελληνικής γραμματείας, δίνει έμφαση στην ξένη πεζογραφία και ποίηση, με σκοπό την πνευματική επικοινωνία με ευρύτερα ρεύματα και εκφράσεις της σύγχρονης κουλτούρας.

«Διαβάζω»

Το Διαβάζω, προσπλωμένο στις αρχές που διακήρυξε στο πρώτο του τεύχος, δηλωτικό της ταυτότητάς του, κλείνει εφέτος 34 χρόνια. Με την πορεία του εκπλήρωσε την επιδίωξη των ιδρυτών του να δημιουργήσουν ένα χρήσιμο περιοδικό τόσο για τον αναγνώστη όσο και για τον εκδοτικό και βιβλιοπωλιακό χώρο του τόπου μας. Η τόλμη των εμπνευστών του να κυκλοφορήσουν το πρώτο ειδικό περιοδικό εκείνης της εποχής, και μάλιστα με αντικείμενο το βιβλίο, είχε την άμεση ανταπόκριση ενός κοινού που, σαν να περίμενε μια τέτοιου είδους πρωτοβουλία, αγκάλιασε το Διαβάζω, συμβάλλοντας στις διαδικασίες παραγωγής του. Άλλωστε, την περίοδο εκείνη, ακριβώς μετά τη μεταπολίτευση, η κινητικότητα στον πολιτισμό ανέδειξε σημαντικές προσπάθειες, με κοινωνική ευαισθησία και καλλιτεχνική ταυτότητα. Το Διαβάζω από τη γέννησή του επιθύμησε να καταγράψει, να οργανώσει, να αξιολογήσει και να προβάλει όλων των κατηγοριών τα βιβλία, αλλά και τα ρεύματα και τις τάσεις εκείνες οι οποίες εγγράφονται στο περιεχόμενό τους. Ακολουθώντας αυτή τη λογική έγινε διακριτός ο πολυπρισματικός του χαρακτήρας, όπως άρμοζε και αρμόζει να έχει μια επιθεώρηση του βιβλίου. Η θέση αυτή εκφράστηκε στην επιλογή και στη διάθροιση της ύλης του, ακόμη και σε όλη την αισθητική του. Η φιλοδοξία των μελών της εκδοτικής ομάδας του Διαβάζω δεν περιοριζόταν μόνο να καλύψει τις ανάγκες των βιβλιόφιλων, αλλά και όλων εκείνων που θέλουν να διαβάσουν και δεν γνωρίζουν με ποιο τρόπο θα προσεγγίσουν εκδόσεις που αναλύουν και ερμηνεύουν θέματα που τους απασχολούν. Για το λόγο αυτό επιστράτευαν τις γνώμες κριτικών και ανάθεσαν παρουσιάσεις βιβλίων σε ερευνητές που προέρχονταν από ποικίλους επιστημονικούς τομείς. Πολλοί από τους σύγχρονους κριτικούς, αρθρογράφους, συγγραφείς, ακαδημαϊκούς δασκάλους, εμφανίστηκαν για πρώτη φορά και διατύπωσαν τις απόψεις τους στις στήλες του περιοδικού. Επίσης, μέσα από σελίδες του Διαβάζω προωθήθηκε στο εξωτερικό και έγινε γνωστό το αντικείμενο της εργασίας πολλών μελετητών. Με τα άρθρα, τις κριτικές βιβλίων, τις συνεντεύξεις, τα αφιερώματα, τους καταλόγους με τα εκδιδόμενα βιβλία και τις κριτικές του ημερήσιου και περιοδικού τύπου και με τόσα άλλα, το Διαβάζω συγκροτεί την ιδιαίτερη φυσιογνωμία ενός αντικειμενικού οδηγού για τις εκδόσεις – μια επιθεώρηση του βιβλίου – και ταυτόχρονα ένα αντιπροσωπευτικό δημιούργημα μιας γενιάς του τόπου μας.

Γιώργος Γαλάντης, Συνδρυτής - Εκδότης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ρεθύμνου 1, 106 82 Αθήνα
Τηλ.: 210 8201711, fax: 210 8201702
email: dgr@culture.gr